

Kokin veljekset

Olipa kerran kolme veljestä, nimeltään Citius, Altius ja Fortius Kokki. He eivät olleet mitään sukua näyttelijä Leo Jokelalle, vaikka tällä oli sama sukunimi komisario Palmu-elokuvissa. Ei, nämä Kokit periytyivät suoraan ranskalaisesta aatelistosta, sillä heidän isoisänsä oli ollut kuuluisa paroni Pierre de Coupertin, jonka jälkeläiset olivat suomentaneet nimensä Kokiksi joskus 30-luvulla.

Pojista ei kuitenkaan ollut polvi parantunut, valitettavasti, sillä Kokin veljesten elämä oli luisunut pahaa alamäkeä. Altius oli jo nuorena osoittautunut kovin alttiiksi kaikenlaisille vaikutteille, huonoille varsinkin. Hän veti tupakkia kuin korsteeni, taisipa tuprutella muutakin, ja liikkui hyvin epämääräisissä porukoissa. Uutisissa kerrottiin monestikin, että "mieshenkilö on poliisin vanha tuttu", tarkoittaen juuri Altius Kokkia, joka oli milloin missäkin pahanteossa.

Fortius Kokki ei ollut veljeänsä kummempi. Hänet tunnettiin tuttavapiireissä lempinimellä "Spiritus-Fortius", eikä turhaan, sillä poika oli äärettömän perso viinalle. Jo alle kolmikymppisenä maksa kilisi kuin aisakello, eikä hoitoonohjauksistakaan ollut mitään apua, sillä säännöllisesti Fortius karkasti taas omille teilleen.

Vanhin veljes, Citius, eli sentään toisiin verrattuna siedettävää elämää, paitsi että hän oli auttamattoman tyhmä. Hänestä ei ollut koulussa mihinkään, eikä kukaan häntä huolinut töihinkään. Kun Citius-parka ei löytänyt elämälleen muutakaan sisältöä, hän lopulta liittyi urheiluseuraan ja rupesi pitkänmatkan juoksijaksi. Mutta eihän hän siinäkään pärjännyt, vaan jäi aina viimeiseksi, vaikka kuinka häneen pumpattiin mömmöjä.

Mutta sittenpä tapahtuikin kummia. Citius oli jälleen kerran jäänyt jumboksi ja läähätteli maaliviivalla juoksun jälkeen, kun paikalle sattui muudan toimittaja kyselemään että miltäs tuntuu aina hävitä. Citius – tyhmä kun oli – ei osannut siihen muutakaan vastata kuin että ei se voitto ole tärkeintä, vaan jalo kilpailu.

Tuo viisus ladottiin lehteen kahdeksalle palstalle, ja kohtapa sille hekotteli koko maailma. Mies joka oli moista suustansa päästänyt, valittiin tietysti tuota pikaa Kansainväliseen olympiakomiteaan. Kuin ihmeen kaupalla siihen loppuivat myös muiden Kokin veljesten vaikeudet. Altius Kokki todettiin yhtäkkiä, täysin sattumalta, erittäin päteväksi laintuntijaksi, joten hänet palkattiin vetämään olympiakisoja hakeneen Surabayan kaupungin perustuslakiuudistusta. Fortius Kokki puolestaan havaittiin erinomaiseksi biokemistiksi, joten hän ryhtyi johtamaan niin ikään kisoja hakeneen Montevideon kansallislaboratoriota. Myös kaikkien veljesten vaimot, lapset, serkut, kaimat, kummit, sökökaverit ja puoli tusinaa naapureita saivat kukin täysin kykyjään vastaavat työpaikat ja palkat auto- ja asuntoetuineen eri olympiakaupungeista - kaikki aivan sattumalta, sillä sattuma on ihmeellinen asia.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)